

**شنبه 9 مرداد 1395 - 24 شوال 1437 - 30 جولای**

آیت الله سیدعلی اکبر برقی قمی متخلص به کاشف در سال ۱۲۷۸ ش (۱۳۱۷ق) در قم به دنیا آمد.

رحلت آیت الله سیدعلی اکبر برقی قمی (1366ش)  
اشاره:

آیت الله سیدعلی اکبر برقی قمی متخلص به کاشف در سال ۱۲۷۸ ش (۱۳۱۷ق) در قم به دنیا آمد. وی پس از فراگیری مقدمات علوم حوزوی، راهی نجف اشرف شد و از محضر حضرات آیات: میرزای نائینی و سیدابوالحسن اصفهانی، فقه و اصول و از میرزا علی اکبر حکمی یزدی، منطق و فلسفه و هیئت را فرا گرفت. آیت الله برقی همچنین از حضرات آیات میرزا محمد ارباب، شیخ عباس قمی و آقابزرگ تهرانی اجازه روایت و حدیث گرفت. آیت الله برقی از آن پس راهی قم شد و پس از ورود آیت الله شیخ عبدالکریم حائری به قم، وی به عنوان یکی از مشاوران آن بزرگوار، درباره مشکلات طلاب با مؤسس حوزه علمیه، تبادل نظر می کرد. آیت الله برقی در زمان جنگ جهانی دوم به تشکیل انجمن خیریه ای جهت کمک به مردم همت گماشت و پس از جنگ، در اجتماعات متعددی سخنرانی کرد. این عالم ربانی به عنوان یک پیشوای روحانی در کنگره جهانی صلح در پاریس و وین به ایراد سخن پرداخت که پس از آن سخنرانی و مراجعت از اروپا، از قم به شیراز و بعد به یزد تبعید شد و این تبعید، چهارده سال به طول انجامید. همچنین «راهنمای دانشوران»، «مهر تابان»، «جلوه حق»، «درج گهر» و «سیاست نامه حضرت علی (ع)» و... از جمله آثار اوست.

آیت الله برقی قمی در سیزدهم مردادماه ۱۳۶۶ ش برابر با هشتم ذی القعدة ۱۴۰۷ق در سن هشتاد و هشت سالگی در تهران درگذشت.

\* درگذشت احمد راد نویسنده  
و مترجم معاصر (1363ش)  
اشاره:

احمد راد ملقب به بصیردیوان، فرزند حاج میرزا مصطفی بود. چهارده ساله بود که پدرش درگذشت و سرپرستی خواهر و برادر و مادر را به عهده گرفت. او تحصیلات خود را در مدرسه علمیه ای در باغ نگارستان و سپس در مدرسه آلیانس فرانسه طی نمود. وی به هنگام تحصیل در مدرسه آلیانس و تکمیل تحصیلات، به شغل معلمی نیز پرداخت و در مدارس ملی به کار تدریس اشتغال یافت و پس از مدتی، به خدمت وزارت معارف درآمد - و مدتی تصدی وزارت معارف را بر عهده داشت - وی در این زمان، مأموریت هایی را به شهرهای رشت، شیراز و مشهد عهده دار شد. در ضمن مأموریت به رشت بود که تصمیم گرفت به جنگل کسما برود؛ در آنجا به سراغ میرزا کوچک خان جنگلی رفت. میرزا او را مأمور دریافت گمرک انزلی کرد. وی در زمان تصدی گمرک انزلی بدون چشم داشت به درآمد گمرک، وظائف خود را انجام داد. پس از آن، راد مجدداً به معلمی پرداخت و مسئولیت هایی را تحت عناوین معاون و سپس ریاست فرهنگ شهرستان ها، بازرس عالی وزارتی، ریاست آموزش ابتدائی و... را به عهده گرفت. وی همچنین از سال ۱۳۱۷ تا ۱۳۵۸ ش که به علت ناتوانی جسمی از مشاغل رسمی کناره گیری کرد مستوفی مدرسه شهید مطهری (سپهسالار سابق) بود. احمد راد مقاله های بسیاری را از زبان فرانسه ترجمه کرده است که بیش تر آنها

در مجله «یغما» به چاپ رسیده‌اند. از او بیش از سی اثر به یادگار مانده است. احمد راد سرانجام در ۱۳ مرداد ۱۳۶۳ش در تهران دار فانی را وداع گفت و به دیار باقی شتافت.

از جمله آثاری که از احمد راد به‌جا مانده‌اند، می‌توان به «آگهی دل از آینده؛ آیا رمز وراثت کشف شده است؟؛ آیا عمر آدمی به ۱۵۰ سال خواهد رسید؟؛ از اتم چه می‌دانیم؟؛ از حیوانات هواشناسی بیاموزیم؛ از سنجاب تقلید نکنید؛ از هر خرمنی خوشه‌ای؛ انسان برتر از انسان‌ها؛ پیدایش حیات بر روی زمین؛ پیروزی بزرگی در زیست‌شناسی؛ پیروزی‌های تازه در کشف اسرار مغز؛ ترقی معجزه‌آسای ژاپن؛ تعیین ارزش اصول اخلاقی هر نسل؛ تولد عیسی؛ جهانی که در آن زندگی می‌کنیم؛ چرا با بینی نفس می‌کشید؟ چرا جان کلن به خدا ایمان آورد؟ حدود قوه ادراک آدمی؛ خطرات فرود آمدن بر روی ماه؛ خواب دیدن از نظر علمی؛ درسی که آموختیم؛ دستورهایی برای صد سال عمر کردن؛ زخم چگونه التیام می‌پذیرد؟؛ زندگی شگفت‌انگیز موربانه؛ ساعت چند است؟؛ صد سال عمر کنید با نشاط جوانی؛ کشف زبان حیوانات؛ گردباد حیرت‌انگیز جهان؛ ممکن است شما جوان‌تر از آن باشید؛ نسخه‌ای برای گوارا کردن زندگی؛ نیوتن؛ یک ماشین الکترونیک در مغز بشر اشاره کرد.